

— Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Hvad angår den økonomiske skade begik Retten for det første en retlig fejl, tilsidesatte princippet om fuld erstatning og fratog såvel artikel 340, stk. 2, TEUF som artikel 41, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder deres effektive virkning. Det bevisniveau, som Retten krævede, gjorde det umuligt at opnå erstatning for den lidte skade på trods af, at der foreligger en tilstrækkeligt alvorlig og kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten. For det andet er den appellerede dom behæftet med en retlig fejl og en selvmodsigende begrundelse. For det tredje foretog Retten en urigtig gengivelse af beviserne og af de faktiske omstændigheder.

Hvad angår den ikke-økonomiske skade indeholder den appellerede dom ingen begrundelse med hensyn til de kriterier, der blev taget i betragtning med henblik på en vurdering af erstatningsbeløbet efter ret og billighed.

Appel iværksat den 18. september 2019 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. juli 2019 i sag T-53/18, Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen

(Sag C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller og R. Kanitz, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwälte M. Winkelmüller, F. van Schewick og M. Kottmann)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets dom af 9. juli 2019 i sag T-53/18, Tyskland mod Kommissionen, ophæves.
- Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1995 af 6. november 2017 om at opretholde referencen i Den Europæiske Unions Tidende for den harmoniserede standard EN 13341:2005+A1:2011 »Termoplastiske tanke til overjordisk opbevaring af fyringsolie, petroleum og dieselolie til boliger« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (¹) annulleres.
- Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1996 af 6. november 2017 om at opretholde referencen i Den Europæiske Unions Tidende for den harmoniserede standard EN 12285-2:2005 »Fabriksfremstillede ståltanke« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (²) annulleres.
- Subsidiært vedrørende punkt 2 og 3 hjemvises sagen til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremført to appelanbringender til støtte for appellen.

For det første er den appellerede dom i strid med artikel 18, stk. 2, sammenholdt med artikel 17, stk. 5, i forordning nr. 305/2011 ⁽¹⁾. Retten har set bort fra, at Kommissionen med disse bestemmelser var såvel beføjet som forpligtet til at iværksætte en af de foranstaltninger, som Forbundsrepublikken Tyskland havde foreslået.

For det andet er den appellerede dom i strid med artikel 18, stk. 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 17, stk. 3, i forordning nr. 305/2011. Retten har set bort fra, at Kommissionen i henhold til disse bestemmelser var forpligtet til at bedømme, om de omtvistede standarder overholdt de grundlæggende krav til bygværker.

⁽¹⁾ EUT 2017, L 288, s. 36.

⁽²⁾ EUT 2017, L 288, s. 39.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9.3.2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT 2011, L 88, s. 5).

Appel iværksat den 18. september 2019 af VodafoneZiggo Group BV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. juli 2019 i sag T-660/18, VodafoneZiggo Group BV mod Kommissionen

(Sag C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: VodafoneZiggo Group BV (ved advokaten W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie og B.A. Verheijen)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 9. juli 2019 i sag T-660/18 (herefter »den appellerede kendelse«) ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling.
- Afgørelsen om appelsagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Retlige fejl i Rettens konklusion om, at Europa-Kommissionens afgørelse C(2018) 5848 final (herefter »den anfægtede afgørelse«) ikke har bindende retsvirkninger.

Første appelanbringendes første led: Kravet om, at de nationale tilsynsmyndigheder skal »tage nøje hensyn til« bemærkninger, som Europa-Kommissionen fremsætter i medfør af artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF ⁽¹⁾, indebærer en bindende retlig forpligtelse for disse myndigheder.

Første appelanbringendes andet led: Bemærkninger, som fremsættes i medfør af artikel 7, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF, svarer til en tiladelse, fordi Europa-Kommissionen derved vælger at afslutte sin undersøgelse uden at benytte sin veto.